

U Zagrebu, 20. studenog 2023. godine

VRHOVNOM SUDU REPUBLIKE HRVATSKE
putem
TRGOVAČKOG SUDA U ZAGREBU
STALNA SLUŽBA U KARLOVCU

Branimir Iveković, odvjetnik
Paula Kiš, odvjetnica
Hrvoje Novak, odvjetnik
Franka Marčina, odvjetnica
Jakov Kević, vježbenik
Lovro Boch, vježbenik

Strossmayerov trg 8
HR-10000 Zagreb
Croatia
OIB: 47430273019

Na poslovni broj: **St-152/2023**

Vjerovnik: **BKS Bank AG**, St. Veiter Ring 43, A-9020 Klagenfurt, Austrija, OIB: 95202348925, kao osnivač podružnice **BKS Bank AG, Glavna podružnica Hrvatska**, Rijeka, Mljekarski trg 3, zastupani po odvjetniku Branimiru Ivekoviću, Strossmayerov trg 8, HR-10000 Zagreb

T +385 (0)1 482 8890
F +385 (0)1 482 8889
[E office@ivekovic.eu](mailto:E.office@ivekovic.eu)

IBAN: HR2424020061140167860
SWIFT: ESBCHR22
Erste&Steiermärkische bank d.d.

Dužnik: **ZAGREBGRADNJA d.o.o.**, V. Ravnice 6, Zagreb, OIB: 39233442442, zastupani po odvjetniku Juraju Blažićku iz Zagreba

PRIJEDLOG ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE

e-komunikacijom

1. Vjerovnik je dana 21. studenog 2023. godine zaprimio rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske (dalje: **Drugostupanjski sud**), poslovni broj: PŽ-3485/2024 od dana 25. rujna 2024. godine (dalje: **Drugostupanjsko rješenje**) kojim je odbijena žalba Vjerovnika i potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu (dalje: **Prvostupanjski sud**), poslovni broj: St-152/2023 od 22. srpnja 2024. godine (dalje: **Prvostupanjsko rješenje**).

Nastavno na Drugostupanjsko rješenje, Vjerovnik podnosi ovaj

Member of Warwick Legal Network, an international association of independent law firms www.warwicklegal.com

prijedlog za dopuštenje revizije sukladno čl. 91.a i 385.a *Zakona o parničnom postupku* (dalje: **ZPP**).

2. Uvod - kratki opis predmeta

Prvostupanjski sud je prihvatio plan restrukturiranja Dužnika kojim su se tražbine vjerovnika umanjile za 70%, odnosno planom restrukturiranja je određeno da će se Dužnik osloboditi obveze prema vjerovnicima ako im podmiri 30% dugovanja.

Protiv takvog rješenja Prvostupanjsko suda, Vjerovnik je podnio žalbu navodeći kako:

- je prihvrat plana postignut na nedopušten način protivno čl. 61. st. 3. t. 2., 3., 4. i 7. *Stečajnog zakona* (dalje: **SZ**);
- u planu restrukturiranja nisu navedeni podaci o imovini, već je imovina "okvirno" nabrojana, što ne zadovoljava uvjet iz čl. 27. toč. 3. SZ-a;
- "mjere" za nastavak poslovanja predložene od strane Dužnika su toliko općenite i neozbiljne da ne postoje nikakvi izgledi da bi plan restrukturiranja mogao osigurati nastavak poslovanja Dužnika.

Drugostupanjski sud je odbio žalbu Vjerovnika te sve njegove prigovore, uopće ne obrazlažući razloge odbijanja, već samo paušalno navodeći kako je Prvostupanjski sud postupio sukladno zakonu.

Također, Drugostupanjski sud smatra da je prihvrat plana nije postignut na nezakonit način, iako su prevagu u glasovima donijele povezane osobe Dužnika čime je Dužnik oslobođen plaćanja čak 70% svojih dugovanja ostalim vjerovnicima. Drugostupanjski sud čak navod kako se pojedinim vjerovnicima (koji su povezani s Dužnikom) nije pogodovalo jer su stavljeni u isti položaj s ostalim vjerovnicima, što je zaista apsurdno i arbitrarno.

3. POVREDA USTAVOM ZAJAMČENIH PRAVA (čl. 385.a st. 2. ZPP-a)

U postupku pred Prvostupanjskim i Drugostupanjskim sudom došlo je do povrede Tuženikovog prava na pravično suđenje iz čl. 29. st. 1. Ustava.

Pravo na pravično suđenje (čl. 29. st. 1. Ustava)

Članak 18.

Jamči se pravo na žalbu protiv pojedinačnih pravnih akata donesenih u postupku prvog stupnja pred sudom ili drugim ovlaštenim tijelom.

Članak 29.

Svatko ima pravo da zakonom ustanovljeni neovisni i nepristrani sud pravično i u razumnom roku odluči o njegovim pravima i obvezama, ili o sumnji ili optužbi zbog kaznjivog djela.

3.1 Pravo na žalbu

Prvostupanjski sud je umanjio pravomoćno utvrđeno pravo glasa Vjerovnika s iznosa EUR 10.434.021,74 na EUR 10.035.679,13, uzevši u obzir podneske dostavljene od strane povezanih osoba Dužnika samo dan prije ročišta za glasanje. Dakle, onemogućio je Vjerovniku podnošenje pravnog lijeka protiv takve odluke.

Rješenje o utvrđivanju prava glasa Vjerovnika temelji se na pravomoćnom rješenju suda. Pravo glasa može se mijenjati samo putem zakonom predviđenih mehanizama i u skladu s procesnim pravilima, što ovdje nije učinjeno.

Broj glasova vjerovnika i njihove tražbine već su pravomoćno utvrđeni rješenjem suda, što znači da imaju snagu presuđene stvari. Mijenjanje tih utvrđenja neposredno pred samo glasanje ugrožava pravnu sigurnost svih sudionika postupka. Pravna sigurnost zahtijeva da vjerovnici mogu računati na stabilnost pravomoćnih odluka i da se prava i obveze svih sudionika definiraju na transparentan i predvidljiv način.

Pravo vjerovnika da ospore priznanje novih vjerovnika ili tražbina temeljno je za osiguranje jednakog tretmana svih u predstečajnom postupku. Ako se priznaju novi glasovi neposredno pred glasanje, a vjerovnicima nije omogućeno pravo na pravni lijek, odnosno mogućnost osporavanja, time se narušava načelo jednakosti u predstečajnom postupku. Postupak mora biti vođen tako da svi vjerovnici imaju jednake mogućnosti za zaštitu svojih prava, što je u ovom konkretnom slučaju izostalo.

Prvostupanjski sud je time djelovao protivno načelu pravne sigurnosti, jer je zanemario pravomoćnu sudsku odluku i omogućio promjenu prava glasa bez odgovarajućeg pravnog temelja i uz kršenje ustavnog prava na žalbu.

3.2 Pristranost i arbitrarnost

Praksa Ustavnog suda jasno nalaže da svaka sudska odluka mora biti utemeljena na pravnoj logici i zdravom razumu. Tako Ustavni sud navodi: "*(...) svako tumačenje mjerodavnog prava mora imati uporište u zdravom razumu i pravnoj logici jer bi u protivnom moglo imati apsurdne učinke u odnosu na ostvarivanje i zaštitu pojedinačnih prava. Takav način tumačenja i primjene mjerodavnog prava posljedično se ne može drukčije nazvati nego **arbitrarnim**.* (...)" (Odluke br. U-III/357/2016 od 1. veljače 2018. godine, br. U-III/1311/2014 od 17. srpnja 2015. godine, br. U-III/1215/2015 od 30. ožujka 2017. godine).

U konkretnom slučaju, odluke sudova su **arbitrarne i protivne pravnoj logici** jer se:

- oslanjaju na ne provjerljive i paušalne podatke o imovini;
- dopuštaju paušalno navođenje mjera provedbe plana restrukturiranja koje nije moguće provjeriti niti se može kontrolirati njihovo izvršavanje zbog njihove općenitosti;
- omogućavaju manipulaciju glasovima u korist povezanih osoba, bez pružanja jednake zaštite svim vjerovnicima.

Prihvaćanje plana restrukturiranja temeljenog na paušalnim opisima imovine i mjera, kao i omogućavanje nepravedne prevage povezanim osobama, vodi do odluka koje su **neopravdane i nelogične**. Takvo postupanje sudova dovodi do toga da vjerovnici ne mogu vjerovati u pravičnost i transparentnost procesa, a plan postaje samo formalnost bez stvarnih izgleda za uspješnu provedbu. Priznavanje glasova povezanim osobama neposredno prije glasanja, bez davanja mogućnosti drugim vjerovnicima da ospore te glasove ili se očituju o njihovoj osnovanosti, nije **logično**. Pravna logika zahtijeva da postupci slijede predvidiv i transparentan tijek koji osigurava poštivanje prava svih sudionika postupka. Priznavanje novih glasova bez odgovarajuće pravne osnove i postupovne kontrole može dovesti do apsurdnih posljedica, poput nejednakog tretmana vjerovnika i donošenja odluka na temelju glasova koji možda nisu valjani, što se dogodilo u ovom konkretnom slučaju.

Paušalni opisi imovine i mjera, zajedno s povlaštenim tretmanom povezanih osoba, stvaraju **nepravednu neravnotežu među vjerovnicima**. Dok povezane osobe mogu ostvariti dodatne glasove ili koristi, ostali vjerovnici ostaju bez stvarnog utjecaja i zaštite svojih interesa. Sud time podriva temeljno načelo pravičnosti u predstečajnom postupku, čineći proces pristranim u korist Dužnika i povezanih osoba.

Kada sudovi donose odluke, kao što je to bio u konkretnom slučaju, bez oslanjanja na konkretne dokaze (npr. točne podatke o imovini, detaljne mjere ili pravomoćno utvrđene tražbine), njihove odluke gube vjerodostojnost i postaju **arbitrarne**. Takvo postupanje direktno ugrožava temeljna prava vjerovnika na pravično suđenje i jednak tretman, kako je utvrđeno i u praksi Ustavnog suda.

Pravna logika zahtijeva konkretne informacije jer one omogućavaju transparentnost i kontrolu vjerovnicima, a bez njih nije moguće provjeriti je li imovina koja je navedena u planu restrukturiranja dostatna za osiguranje održivosti plana. Time se stvara prostor za manipulaciju podacima, što dovodi do apsurdnih situacija gdje se imovina prikazuje većom ili vrijednijom nego što jest. Priznavanjem plana restrukturiranja koji se temelji na paušalnim i neprovjerenim, a ne konkretnim i provjerljivim podacima, sud zanemaruje obvezu **procjene stvarnih izgleda za provedbu plana**.

Kada su mjere restrukturiranja opisane generičkim izrazima poput "povećanje prihoda" ili "smanjenje troškova" bez preciznog navođenja kako će se to postići (npr. konkretni poslovi, tržišta, proizvodi), sud nema osnove **za procjenu održivosti plana**. **Pravna logika zahtijeva konkretne mjere** koje se mogu evaluirati i pratiti u provedbi. Bez njih je nemoguće procijeniti ima li plan "razumne izgleda" da spriječi nesolventnost ili osigura održivost poslovanja, kako zahtijeva čl. 61. st. 3. toč. 7. SZ-a. Prihvaćanje plana restrukturiranja koji se temelji na generičkim izrazima ostavljaju sudu široku diskreciju da prihvati plan bez stvarne analize, što dovodi do proizvoljnog odlučivanja.

Takvo postupanje sudova dovodi do povrede načela pravičnosti, jednakosti i povjerenja u pravosudni sustav te stoga nije u skladu s praksom Ustavnog suda, koji naglašava važnost zdravog razuma, pravne logike i izbjegavanja apsurdnih ili nepravičnih odluka.

4. Pravna pitanja

U nastavku Vjerovnik iznosi pravna pitanja.

- A. "Moraju li nekretnine Dužnika, kao imovina kojom se jamči ostvarivanje plana restrukturiranja u predstečajnom postupku u smislu primjene čl. 27. toč. 3. SZ-a i čl. 61. st. 3. toč. 2. SZ-a, biti identificirane na način da se za iste navedu broj katastarske čestice i katastarske općine u kojoj se one nalaze, za postrojenje i opremu naziv stroja i oznaku stroja i sl., ili je dovoljno paušalno samo navesti, građevinsko zemljište, oprema i sl.?"
- B. "Može li postojanje izgleda da bi plan restrukturiranja mogao osigurati nastavak poslovanja predstavljati otpis dijela duga vjerovnicima, bez da su određene i druge operativne mjere, odnosno konkretne, a ne opisne mjere, kako ih je naznačio Dužnik, u smislu zadovoljavanja uvjeta iz čl. 61. st. 3. toč. 7. SZ-a, odnosno, smatra li se da su dostatne mjere "smanjenje troškova i povećanje prihoda" bez konkretiziranja mjera za postizanje povećanja prihoda?"
- C. "Je li dopušteno određenim vjerovnicima priznati veći broj glasova neposredno pred glasanje o planu restrukturiranja zbog navodne subrogacije, iako je broj glasova vjerovnika (odnosno njihove tražbine) već prethodno pravomoćno utvrđen rješenjem suda, protiv kojeg se ti isti vjerovnici nisu žalili i nisu prijavili tu svoju tražbinu u predstečajni postupak iako je tada ta navodna tražbina već postojala?"
- D. "Smatra li se da je prihvrat plana restrukturiranja postignut na nedopušten način u situaciji gdje povezane osobe Dužnika (osnivači, direktori i sl. kao fizičke osobe vjerovnici u istom postupku) donesu prevagu u odluci o prihvatu plana kojim se vjerovnici oslobađaju obveza u visini većoj od visine duga koja Dužniku ostaje za podmiriti, u smislu zadovoljavanja uvjeta iz čl. 61. st. 3. toč. 7. SZ-a?"

5. Razlozi važnosti u smislu odredbe čl. 385.a Zakona o parničnom postupku

5.1 *Pitanje pod točkom A: "Mora li imovina kojom se jamči ostvarivanje plana restrukturiranja u predstečajnom postupku, biti identificirana na način da se za nekretnine navedu broj katastarske čestice i katastarske općine u kojoj se one nalaze, pokretnine - postrojenje i opremu nazivi strojeva i oznake strojeva i sl., ili je dovoljno paušalno samo navesti, građevinsko zemljište, oprema i sl., u primjeni čl. 27. toč. 3. SZ-a i čl. 61. st. 3. toč. 2. SZ-a?"*

Revizijski sud o pravnom pitanju pod točkom 4. A. ovog Prijedloga nije zauzeo pravno shvaćanje, a odgovor na isto je važan zbog jedinstvene primjene prava i jednakosti svih u njegovoj primjeni.

Odgovor na postavljeno pitanje je važan jer neadekvatna specifikacija imovine Dužnika u prijedlogu plana restrukturiranja predstavlja kršenje odredbi čl. 27. točke 3. SZ-a.

Također, točno i detaljno navođenje imovine nije samo formalnost, već temeljna pretpostavka za pravnu sigurnost, transparentnost i održivost plana restrukturiranja. Bez ovih podataka sud ne može potvrditi plan jer bi to značilo zanemarivanje interesa vjerovnika i kršenje zakonskih uvjeta (čl. 27. točke 3. SZ-a). Bez navođenja točnih i konkretnih podataka o imovini, gubi se smisao navođenja iste.

Pravilno i detaljno navođenje imovine važno je iz nekoliko razloga:

a. Pravna sigurnost

Identifikacija imovine Dužnika omogućuje vjerovnicima i sudu da jasno utvrde što je sve konkretno uključeno u restrukturiranje. Općeniti opisi poput "*zemljišta, građevinski objekti, postrojenja i oprema*" nisu dovoljni jer ne osiguravaju pravnu preciznost. Primjerice, "zemljišta" može značiti bilo što od poljoprivrednog zemljišta do onih građevinskih, a svaka ima različitu vrijednost i pravni status.

Bez konkretnih podataka, kao što su zemljišnoknjižne čestice, niti Vjerovnici, a ponajmanje sud, ne mogu uopće provjeriti vlasništvo, terete ili eventualne sporove vezane za imovinu te stoga ima li imovina vrijednost koju je naznačio Dužnik.

b. Procjena stvarne vrijednosti imovine

Procjena imovine temeljena na općenitim i neodređenim opisima ne može se smatrati vjerodostojnom, jer ne omogućava apsolutno nikakvu provjeru. Navođenje točnih podataka (npr. zemljišnoknjižnih izvadata, procjena sudskih vještaka) omogućuje Vjerovnicima i sudu da procijene je li predložena vrijednost (u ovom slučaju EUR 4.049.725,00) realna i utemeljena.

Ako vrijednost nije vjerodostojna, plan restrukturiranja ne može osigurati održivo rješenje za Vjerovnike.

c. Transparentnost prema vjerovnicima

Vjerovnici imaju pravo znati što točno i konkretno čini imovinsku osnovu plana restrukturiranja jer će ta imovina služiti kao osnova za eventualnu naplatu njihovih potraživanja.

Ako se imovina ne specificira ili je vrijednost nejasna, Vjerovnici se izlažu riziku da prihvate plan temeljen na pogrešnim informacijama čime se riskiraju i manipulacije, kao što se to dogodilo i u konkretnom slučaju.

d. Nemogućnost provjere vlasništva i vrijednosti imovine

Ako nema preciznih podataka o nekretninama (npr. zemljišnoknjižnih čestica), Vjerovnici i sud ne mogu provjeriti je li Dužnik stvarno vlasnik navedene imovine, što može dovesti do situacije u kojoj se imovina lažno prikazuje kao dio restrukturiranja, iako nije u vlasništvu Dužnika ili je opterećena hipotekama ili sudskim sporovima.

Bez točnih i konkretnih podataka o imovini, teško je provjeriti stvarnu vrijednost imovine, što može rezultirati planovima koji precjenjuju vrijednost imovine, stvarajući iluziju održivosti, dok u stvarnosti restrukturiranje nije provedivo.

Navođenje točnih podataka o imovini, poput konkretnih zemljišnoknjižnih čestica za nekretnine i detaljne identifikacije pokretnina, važno je jer omogućuje sudu i Vjerovnicima da provjere vlasništvo, tržišnu vrijednost i pravni status imovine. Bez ovih podataka plan restrukturiranja postaje nepouzdan, jer se ne može utvrditi njegova stvarna održivost niti zaštititi interesi Vjerovnika. Neprecizna specifikacija imovine otvara prostor za pravnu nesigurnost, nerealne procjene vrijednosti i moguće zloupotrebe.

S obzirom na navedeno, odgovor na gore navedeno pravno pitanje je važno za jedinstvenu primjenu prava i jednakost svih u njegovoj primjeni jer pravila o preciznosti podataka moraju biti jasno definirana i dosljedno primjenjivana, jer jedino tako sudska praksa postaje ujednačena. Time se osigurava da svi postupci restrukturiranja budu vođeni prema istim pravilima, čime se izbjegavaju neujednačene odluke koje bi mogle narušiti jednakost sudionika. Važno je da se zahtijeva da podaci o imovini budu točni jer se jedino tako osigurava dosljednost u primjeni čl. 27. točke 3. SZ-a.

5.2 *Pitanje pod točkom B: Može li postojanje izgleda da bi plan restrukturiranja mogao osigurati nastavak poslovanja predstavljati otpis dijela duga vjerovnicima, bez da su određene i duge operativne mjere, odnosno konkretne, a ne opisne mjere, kako ih je naznačio Dužnik, u smislu zadovoljavanja uvjeta iz čl. 61. st. 3. toč. 7. SZ-a, odnosno, smatra li se da su dostatne mjere "smanjenje troškova i povećanje prihoda bez konkretiziranja mjera za postizanje povećanja prihoda?"*

Revizijski sud o pravnom pitanju pod točkom 4. B. ovog Prijedloga nije zauzeo pravno shvaćanje, a odgovor na isto je važan zbog jedinstvene primjene prava i jednakosti svih u njegovoj primjeni.

Plan restrukturiranja mora sadržavati konkretne operativne i financijske mjere koje pokazuju razumne izgleda za sprječavanje nesposobnosti plaćanja i osiguranje održivosti poslovanja. Bez takvih mjera, plan nije u skladu s čl. 61. st. 3. toč. 7. SZ-a i sud bi trebao uskratiti njegovu potvrdu. Konkretno navođenje operativnih mjera u planu restrukturiranja ključno je jer omogućuje sudu, Vjerovnicima i drugim sudionicima jasno razumijevanje kako će se ostvariti održivost poslovanja i spriječiti nesposobnost plaćanja.

Odgovor na pitanje o tome može li plan restrukturiranja osigurati nastavak poslovanja samo otpisom duga vjerovnicima, bez konkretnih operativnih mjera, ključan je za pravilnu primjenu prava i jednakost svih u njegovoj primjeni iz nekoliko razloga:

a. *Pravna sigurnost i dosljedna primjena zakona*

Članak 61. st. 3. toč. 7. SZ-a propisuje da plan mora imati razumne izgleda za sprječavanje nesposobnosti plaćanja i osiguranje održivosti poslovanja. Ako se sudovi različito odnose prema pitanju konkretizacije mjera (prihvaćajući paušalne opise poput "smanjenje troškova" u jednom slučaju, a odbacujući ih u drugom), to bi narušilo dosljednu primjenu zakona. Jedinstvena praksa osigurava

predvidljivost postupanja sudova i jednakost svih dužnika i vjerovnika u predstečajnom postupku.

Konkretna mjera omogućuju procjenu izvedivosti, odnosno ako su mjere precizno definirane (npr. prodaja specifičnog dijela imovine, uvođenje točno određene nove proizvodne linije), Vjerovnici i sud mogu realno ocijeniti je li plan ostvariv.

S druge strane, opisne mjere ostavljaju previše nepoznanica, a izjave poput "smanjenje troškova" ili "optimizacija poslovanja" ne objašnjavaju kako će se to konkretno postići, što stvara pravnu nesigurnost. Održivi plan restrukturiranja mora uključivati konkretne mjere koje osiguravaju da se poslovanje prilagodi novim uvjetima, poput povećanja efikasnosti – kako i na koji način, širenja tržišta – kako i na koji način, ulaganja u tehnologiju – kako i na koji način ili optimizacije troškova – kako i na koji način.

b. Jednaka zaštita vjerovnika

Ako bi neki vjerovnici bili suočeni s planovima koji se temelje samo na otpisu duga bez jasno definiranih operativnih mjera, njihovi bi interesi bili ugroženi. Suprotno tome, vjerovnici u drugim postupcima gdje su zahtijevane konkretne mjere imali bi veći stupanj zaštite, što bi stvorilo nejednakost među vjerovnicima.

c. Potreba za objektivnim kriterijima

Prihvatanje paušalnih izraza poput "povećanje prihoda" ili "smanjenje troškova" bez specificiranja kako će se to postići ostavlja prostor za subjektivnu procjenu suda i otvara mogućnost arbitrarnih odluka. Jedino i isključivo precizni kriteriji za procjenu plana omogućuju objektivno vrednovanje svakog pojedinog slučaja.

d. Izbjegavanje manipulacija i zloupotreba

Neprecizni planovi ostavljaju mogućnost da se plan restrukturiranja koristi kao formalno sredstvo za izbjegavanje plaćanja dugova bez stvarne namjere za nastavak održivog poslovanja. Konkretna mjera osiguravaju da plan ima sadržajnu vrijednost i da se stvarno poduzima restrukturiranje, a ne samo formalni otpis duga. Konkretna mjera pokazuju da je plan dobro osmišljen i temeljen na realnim analizama i očekivanjima, dok s druge strane opisne mjere ukazuju na manjak ozbiljnosti i ukazuju na to da Dužnik nema jasnu strategiju za prevladavanje financijskih poteškoća.

e. Poticanje ozbiljnosti i transparentnosti plana restrukturiranja

Sudska praksa koja inzistira na konkretizaciji mjera potiče dužnike da odgovorno pristupe izradi plana. Ako bi sudovi prihvaćali općenite opise mjera, to bi smanjilo transparentnost i vjerodostojnost postupka, čime bi se narušilo povjerenje u pravni sustav.

Odgovor na ovo pitanje od iznimne je važnosti za pravilnu primjenu prava i osiguranje jednakosti svih sudionika u predstečajnom postupku. Prihvatanje paušalnih i neodređenih mjera bez konkretizacije stvorilo bi pravnu nesigurnost, omogućilo nejednak tretman i ugrozilo interese vjerovnika u predstečajnom postupku. Stoga, pravilna praksa zahtijeva da plan restrukturiranja uključuje precizno navedene operativne mjere koje sud i vjerovnici mogu procijeniti i pratiti.

Upravo iz navedenih razloga Vjerovnik smatra bitnim da Revizijski sud zauzme stajalište o iznesenom pitanju.

5.3 *Pitanje pod točkom C: "Je li dopušteno određenim vjerovnicima priznati veći broj glasova neposredno pred glasanje o planu restrukturiranja zbog navodne subrogacije, iako je broj glasova vjerovnika (odnosno njihove tražbine) već prethodno pravomoćno utvrđen rješenjem suda, onemogućavajući time vjerovnike da podnesu žalbu protiv tako utvrđenih novih vjerovnika?"*

Revizijski sud o pravnom pitanju pod točkom 4. C. još nije zauzeo stav, te o istom pitanju ne postoji sudska praksa.

Odgovor na ovo pitanje važno je za osiguranje pravilne primjene prava i jednakosti u njegovoj primjeni jer se dotiče temeljnih načela pravnog sustava, uključujući pravnu sigurnost, jednak tretman svih sudionika u predstečajnom postupku, te transparentnost i povjerenje u pravosudne procese.

Broj glasova vjerovnika i njihove tražbine već su pravomoćno utvrđeni rješenjem suda, što znači da imaju snagu presuđene stvari. Mijenjanje tih utvrđenja neposredno pred samo glasanje ugrožava pravnu sigurnost svih sudionika postupka. Pravna sigurnost zahtijeva da vjerovnici mogu računati na stabilnost pravomoćnih odluka i da se prava i obveze svih sudionika definiraju na transparentan i predvidljiv način.

Pravo vjerovnika da ospore priznanje novih vjerovnika ili tražbina temeljno je za osiguranje jednakog tretmana svih u predstečajnom postupku. Ako se priznaju novi glasovi neposredno pred glasanje, gubi se svaki smisao pravomoćno utvrđenih glasova. Postupak mora biti vođen tako da svi vjerovnici imaju jednake mogućnosti za zaštitu svojih prava, što je u ovom konkretnom slučaju izostalo.

Priznavanjem novih glasova neposredno pred glasanje o planu restrukturiranja krši se:

- načelo pravomoćnosti i pravne sigurnosti;
- jednak tretman vjerovnika u svim fazama postupka;
- transparentnost i izbjegavanje manipulacija;
- pravo vjerovnika na žalbu i zaštitu svojih interesa;
- jedinstvena primjena prava kroz dosljednu sudska praksu.

S obzirom na navedene razloge Vjerovnik smatra bitnim da Revizijski sud zauzme stajalište o iznesenom pravnom pitanju.

5.4 Pitanje pod točkom D: "Smatra li se da je prihvatanje plana restrukturiranja postignut na nedopušten način u situaciji gdje povezane osobe Dužnika (osnivači, direktori i sl. kao fizičke osobe vjerovnici) donesu prevagu u odluci o prihvatu plana kojim se vjerovnici oslobađaju obveza u visini većoj od visine duga koja Dužniku ostaje za podmiriti, u smislu zadovoljavanja uvjeta iz čl. 61. st. 3. toč. 7. SZ-a"

Revizijski sud o pravnom pitanju pod točkom 4. D. još nije zauzeo stav, te o istom pitanju ne postoji sudska praksa.

Sukladno čl. 61. st. 3. toč. 7. SZ-a, sud može uskratiti potvrdu plana restrukturiranja ako očito ne postoje razumni izgledi da plan može spriječiti nastanak nesposobnosti plaćanja ili osigurati održivost poslovanja. Ako povezane osobe donesu prevagu u izglasavanju plana, to može ukazivati na nedostatak realnih izgleda za održivost poslovanja Dužnika jer plan može biti temeljno nepravedan, favorizirajući interese povezanih osoba. Takav plan može ugroziti stabilnost poslovanja i povećati rizik da Dužnik neće moći dugoročno održati svoju solventnost, čime se dovodi u pitanje opravdanost samog plana restrukturiranja.

Plan restrukturiranja mora biti temeljen na načelu poštenja i savjesnosti, što uključuje da svi vjerovnici imaju jednake uvjete i da plan odražava stvarnu ekonomsku situaciju. Ako povezane osobe Dužnika imaju prevagu u izglasavanju plana, to može ukazivati na nepošteno postupanje jer se plan ne temelji na objektivnim kriterijima, nego na interesima koje povezane osobe imaju u planu.

Sudovi su u konkretnom slučaju omogućili povezanim osobama Dužnika da donesu prevagu u odlučivanju o planu restrukturiranja čime su onemogućili jednaki tretman Vjerovnika, posebice u situaciju kao što je ova, gdje Vjerovnik nije uopće imao mogućnosti podnošenja pravnog lijeka protiv priznavanja dodatnih glasova povezanim osobama Dužnika.

Ako povezane osobe Dužnika svojim glasovima odlučujuću utječu na ishod glasanja, dolazi do narušavanja načela **jednakosti vjerovnika**. Glasanje bi trebalo odražavati interese svih vjerovnika na način koji je proporcionalan njihovim tražbinama i interesima, a ne biti vođeno interesima povezanih osoba koje imaju direktne ili indirektne veze s Dužnikom. Postupci povezani s restrukturiranjem moraju biti vođeni u skladu s načelima **poštenja i savjesnosti**. Ako glasovi povezanih osoba Dužnika predstavljaju odlučujući faktor u prihvatanju plana koji nije u interesu svih vjerovnika, to ukazuje na povredu ovih načela.

Sama činjenica da povezane osobe koje glasaju u korist plana, mogu imati osobne koristi od takvog izglasavanja plana, što u konkretnom predmetu je slučaj, već se time izravno narušava osnovno načelo **pravičnog tretmana svih vjerovnika**. To bi značilo da plan restrukturiranja nije donesen uz ravnotežu interesa svih uključenih strana. Posebice ako plan restrukturiranja omogućava otpis dugova u velikim iznosima bez jasnog prikaza kako će Dužnik podmiriti preostale obveze i osigurati nastavak poslovanja, ne može se smatrati da plan zadovoljava uvjete iz čl. 61. st. 3. toč. 7. SZ-a. Povezane osobe ne bi smjele omogućiti donošenje plana koji nije realno provediv ili koji očito ne pruža razuman izgled za sprječavanje nesposobnosti plaćanja. Plan koji favorizira povezane osobe i oslobađa Dužnika od prekomjernih obveza, dok u isto

vrijeme favorizira njihovu poziciju kao vjerovnika, može dovesti do nepravedne raspodjele sredstava i pogodovanja određenim vjerovnicima na štetu drugih.

Korištenje povezanih osoba za donošenje plana restrukturiranja može predstavljati oblik manipulacije postupkom, čime se ugrožava **prava drugih vjerovnika** i stvara situacija u kojoj pravila postupka nisu primijenjena na jednak način za sve.

Odgovor na postavljeno pitanje je važan za pravilnu primjenu prava i jednakost u njegovoj primjeni jer osigurava da predstečajni postupci ostanu transparentni, u skladu s načelom savjesnosti i poštenja i u skladu s interesima svih vjerovnika. Ako povezane osobe imaju neprikladan utjecaj na plan restrukturiranja, to može dovesti do ozbiljnih povreda zakonskih principa i načela savjesnosti i poštenja, čime se ugrožava integritet cijelog postupka i povjerenje u pravosudni sustav.

S obzirom na navedene razloge Vjerovnik smatra bitnim da Revizijski sud zauzme stajalište o iznesenom pravnom pitanju.

6. Slijedom svega prethodno navedenog, Vjerovnik kao podnositelj prijedloga za dopuštenje revizije predlaže da Vrhovni sud Republike Hrvatske dopusti reviziju protiv rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj: PŽ-3485/2024 od dana 25. rujna 2024. godine, temeljem čl. 385.a stavak 1. u odnosu na sva pravna pitanja postavljena prijedlogom za dopuštenje revizije s obzirom na to da se radi o pitanjima koja su značajna za razvoj prava te osiguranje jedinstvene primjene prava.

BKS Bank AG
p.p. odvjetnik Branimir Iveković